

A
CENTENÁRIUMI ÁLTALÁNOS
ISKOLA

TANULÓINAK

A
„SZÓLJ KÖLTEMÉNY”
CÍMMEL MEGHIRDETETT
VERSÍRÓ PÁLYÁZATRA
BEKÜLDÖTT
VERSEI

Budapest, 2022. április 11.

Bitvai Nikolett: A versírás

Ihlet, Ihlet, hol maradsz már?
Meddig várjalak tégedet?
Szállj, szállj le ide, szép Ihlet!
Hogyan írhatnék nélküled?

Hogy írjak, ha nem vagy velem?
Ki lesz mellettem, ha te nem?
Gyere most le ide hozzám,
Drága Ihlet, édes Múzsám!

Végre itt vagy, kedves Ihlet,
Kezdhetem írni versemet.
De jaj, mivel írjak most hát?
Szavakkal, tegyünk egy próbát!

Sok folyó, tó és állat,
Szívembe mind belopózhat.
Hogyan mondjam szavak nélkül?
Ihletnek a szó kell férjül.

Nem hiszem, hogy mindig késnek,
Ide időben nem érnek.
Szükségem van rájuk rögtön,
Ne kelljen már kérnem többször.

Ó, vajon mi dolguk lehet,
Hogy elfelejtettek engem?
Szükségem van szép szavakra,
Szép, pirospozsgás szavakra.

No, csak hogy végre itt vagytok,
Négy éve itt állok s várok!
Most már kezdhetem versemet,
Hát elbúcsúzom tőletek.

Futó Anett: Eszetek

Felhőkön fekvő fehér szárnyak
Csillogva, csattogva játszadoznak.
Játszadó női nevetés
Csapkod a férfi: dühlevezetés.

Hé, ti! Vezessük le a nevetést!
El ne rejtse arcán a megvetést!
Becsapódott bronz kapu a mennyekben,
Betolakodó az agg fejekben.

S ha felnézek a fehér felett
Sötétség s nem értelem lebeg,
Te „helyed”. Ismerem magamat,
De te őrzöd démonjaidat.

Zakár Adrienn: Ballagás

Közel vagyunk,
mindjárt vége,
de várj!
Mi lesz, ha majd
tényleg vègre,
Elballagtunk már?
Vissza fogunk emlékezni
milyen volt régen?
A sok könny, az öröm,
megmarad vajon?
Vagy csak halvány
pontok lesznek
a tudatalattikon?
Nem is baj hogy
nem tudom még, rossz
a jövőt látni,
de majd egyszer megtudom
ès öröm lesz kívárni!
Addig is csak
tanulok ès szórakozok
sokat, hogy majd
egyszer azt mondhassam:
megvan vègre,
kész van!
Ès hogy most mi jön?
Hát folytatom az utam!

Makhajda Zsolt: MP

Ez a mélypont, amit mindenki átél
Ez a mélypont, amit mindenki megtapasztal.
Ez a mélypont, aminek nem látod a végét
Ez a mélypont, amikor küzdesz az életedért.

Annyit kaptál már, hogy a torkodból vért köhögsz fel
Pillanatokért élsz és ezekért halsz meg.
Elvágod a kötelet, ami a lehetőséget tartja
Ettől kezdve nincs esélyed.

Ez a mélypont, amikor a fényt keresed
Ez a mélypont, amikor darabokra esel.
A lelked pillérjei, amik az oszlopot tartják
Ketté szakadnak és maradsz az alagút alján.

Iványi Adrienn: Hozzád

Hozzád, ki szívemben lakol,
Mely így összedőlt, mint rozzant akol,
S ha meglátlak, elmosódik szemem előtt a világ,

Ki látott már ilyen hibát?

Hozzád, kinek egója az égig ér,
Magáról nekem sokat mesél,
De az eszem érzi a veszélyt,
De mit tegyek, ha szívem merész?

Hozzád, ki nem tanul jól,
De mindig integet a kapun túlról,
Ha elmennék innen, TE várj rám,
Mint ahogy ÉN is vártam sokat terád!

Hozzád, ki miatt boldogságom nem teljesen ép,
S nem köt le más csak egy rólad készült kép,
Te szívem ajtaján bekopogó kéz,
Románcunk lehetne édes, mint a méz.

Nagy Milán: Bűvészet

Az illúzió nagy kedvenc,
nekem Soma a sztár.
A lapokat úgy keveri,
hogy észre sem veszed már.

Szeretném én is megtanulni,
de nem olyan könnyű ám.
Mindennap kell gyakorolni,
sok-sok éven át.

Az iskola néha bekavar,
a tanárnő mindig kiakad.
Az irodalom feladat felkavar,
a János vitéz kiakaszt.

A családom szörnyen unja már,
ők inkább az angolt nyomatják.
Az elképesztő trükkök fárasztóak,
a parti trükkök elvarázsolnak.

A lehetetlen nem létezik,
ezt Erika néni is megértheti.
A gondolatolvasás macerás,
a viselkedésem néha problémás.

Verset írni nem szeretek,
jobb is, ha befejezem.
Néha elég értelmetlen,
de remélem, azért tetszett.

Béres Zsófia: Lovasok versenye

Lovasok, kik most jöttek
Kobakot gyorsan a fejükre!
Futószáron kezdenek,
Leesnek és felkelnek.

A nagyobbak csak nevetnek
Készen állva lovat nyergelnek.
Kitérnek a karámból
Ügetnek és vágtáznak.

Most jönnek az ügyesek
Figyeljetez ügyesen!
Mindenkinek tátva száj
A legnagyobbat ugorta át.

Lovak kipihenve almát esznek,
Lovasok kipihenve beszélgetnek.
Következő versenyükre felkészülnek.
Vajon melyik lovas lesz a nyertes?

Kovács Benedek: Petőfi Sándor

Nagy költő volt Petőfi,
Ki eredetileg Petrovics,
Kiskőrösön született,
Apró súllyal érkezett.

Tudjuk, nevet változtatott,
De családjához hű maradt!
Édesanyját imádta,
Apja őt sokat bírálta!

Istvánhoz, az öccséhez
Verseket is jegyez,
Az István öcsémhez,
Egy szeretetteli vers.

Tehetsége sokrétű volt,
Katonai, színészi talentumot is kapott,
Ám a legteljesebben,
A költészetben szárnyalhatott.

Írt tájverseket, szerelmeset,
Életképet, elbeszélő költeményt,
Látható, hogy tehetsége
Az egekbe szökkenő és mély.

A néptől a „forradalom költője”
Ragadványnevet kapta,
Melynek fontos, mély, őszinte
És igaz, a mögöttes tartalma.

Érdemes figyelni ezekre a nevekre,
Mert a nép figyel,
És tömören „ragasztja”
Gondolatait az adott szerzőre.

Nézzünk párat, hogy hűek legyünk.
Deák, „a haza bölcse”
Széchenyi, „a legnagyobb magyar”
Van-e, ki ilyen jelzőktől többet akar?

De figyeljünk csak tovább!
Petőfi barátja Arany,
Ki a „ballada Shakespeare”-je,
Kinek barátsága megmaradt örökre.

Másik barátja, Jókai
Aki tulajdonképpen Jókay,
Ha mélyebben kutatunk,
Móricz volt Jókai „Mórunk”.

Ő a „nagy mesemondó” nevet kapta,
A világ „a legnagyobbat” Andersennek adta,
Oly sokatmondóak ezek a nevek!
Haynau, a „bresciai hóhér” – megremegek!

Ott vannak a levelezések,
- hisz nem volt e-mail, sms -
Ezek oly tartalmasak, beszédesek.
A nyelvezete! Lelket gyönyörködtetőek!

Beszédesek ezek a levelezések,
Megtudhatjuk belőle, ki milyen jellemű,
Milyen habitusú, temperamentumú.
Arany befelé forduló, Petőfi harsány, szókimondó.

Petőfit egy gondolat bántotta,
De lelkét más is nyomasztotta,
Hisz ott volt neki Szendrey Júlia,
Akitől Koltón egy fájdalmasan szép verssel búcsúzott.

Petőfi körül, sok legenda kering.

Hogy húsz perc alatt írta meg a „Nemzeti ....-t”

Hogy e versét esőben ő szavalta

Hogy a segesvári csatát végig harcolta.

Ki tudja, mi az igazság?

Keressük, kutatjuk, majd választ ad rá a világ,

Az irodalomtörténészek kinyomozzák,

De mi, őszinte szívvel emlékezünk rá.

Jövőre lesz 200 éve, hogy született,

Rövid kis élete csak 26 év lehetett!

Kis szívét Alföld méretűvé tárta,

Megmutatva, mily fontos neki a hazája.

Emlékezzünk rá tiszta szívvel,

Olvassuk verseit,

És hallgassuk meg Tolcsvaytól

A gyönyörűséges, megzenésített „Nemzeti ....-t!

JÁVOR ISTVÁN tanár úr: ÚTRAVALÓ

TE, AKI A VILÁG ZSENGE ÉKE VAGY
ELŐTTED A KAPUK NYITVA ÁLLNAK!
UTADON LÉGY MINDIG ÖNMAGAD
S ÁLMOKBÓL VARÁZSOLJ LEGENDÁKAT!
A JÖVŐD CSAK ANNYIT ÉR
AMENNYIT TETTÉL A MÚLTBAN.
SZÍVEDBEN LEGYEN BÜSZKESÉG,
LELKED S A TESTED EGYENSÚLYBAN!
HA A PILLANAT ÉPP FÉNYTELEN
ÉS ELBUKSZ SORBAN PÁR CSATÁT.
A GYENGE VÉRE NÉVTELEN.
ÁLLJ FEL! HARCOLJ! KÜZDJ TOVÁBB!
A TEREMTŐ EREJE OTT LAPUL BENNED,
INDULJ HÁT, DIÁKOM, EMBERNEK KELL LENNED!